til Fødselsstiftelsen, kan jeg intet have at indvende imod, om den er ønskelig eller endog nødvendig, maa de Sagkyndige afgjøre; men jeg tror ikke, det er nødvendigt, at den ligger i samme Bygning som Fødselsstiftelsen, og i hvert Tilfælde mener jeg, at der bør findes èn gynækologisk Afdeling, som ikke ligger i samme Bygning, og som ikke har samme Leder som Fødselsstiftelsen. Man skylder de syge Kvinder Adgang til fortrinlig Lægebehandling uden dertor at tvinge dem til at udsætte deres gode Navn og Rygte for Fare. Hr. Professoren kan ikke fra Fødselsstiftelsens Poliklinik drage nogen Støtte for Deres Mening, at min Frygt er overdreven. Paa en Poliklinik kan enhver færdes, derved udsætter hun sig ikke for, at man siger om hende, at hun har været en Times Tid inde paa Fødselsstiftelsen for at føde for saa at gaa derfra, efterat det er overstaaet. Hvorvidt hun »uden Blusel« gaar ind og ud ad Fødselsstiftelsens Port, ved kun hun selv, men for den Kvinde, som derved vilde føle sig saaret i sin Finfølelse, staa andre gynækologiske Polikliniker aabne. Skal hun derimod opereres og derefter ligge, saa udsætter hun sig for Mistanken om en hemmelig Fødsel ved at ligge indenfor Fødselsstiftelsens Mure.

Hr. Professoren mener at kunne mane al Fare bort ved Anbringelsen af en Indskrift over Døren? Den bagtaleriske Verden skaffer sig jo ikke Underretning om, ad hvilken Dør vor Patient er gaaet ind. Læser den Indskriften: »Afdeling for syge Kvinder« over en af Dørene paa Fødselsstiftelsen, vil den sige: »Det var et net Udtryk!« — det vil vist ikke falde den ind, at en Barselkvinde ikke skulde kunne komme ind under Begrebet »syge Kvinder«. Jeg fastholder altsaa som min Mening, at den gynækologiske Afdeling bør bort fra Fødselsstiftelsens Bygning.

Herefter Hr. Professor maa De tillade mig at imødegaa Deres Forsvar for »Fødestuer à 2 Senge«. Det har hele Tiden forekommet mig indlysende, at man kun vilde tænke paa at lægge to Fødende sammen, naar man mente ikke at kunne undgaa det, eller rettere jeg troede ærlig talt, endnu efter at jeg havde skrevet og læst Korrektur paa min lille Artikel, at Lovforslagenes Ord »Fødestuer à 2 Senge« maatte betragtes som en Slags »meningsforstyrrende Trykfejl«. — At de ikke ville blive benyttede til to Fødende paa en Gang til daglig Brug er jo en Selvfølge. At det kan være ganske heldigt at have nogle større Stuer til sin Raadighed, vil jeg saa godt tro, men derfor behøve vi ikke at slaa af paa Fordringen om et Værelse til hver Fødende. De tosengs Stuer skulle kun benyttes til 2 Fødende som »Nødhjælp«. Lad os en Gang tænke os, hvor galt det kan gaa. Vi befinde os i en Tid, hvor der er stærk Tilstrømning af Fødende; tilfældigvis ere